

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**ASPECTE PRIVIND REGIMUL JURIDIC AL NOILOR SUBSTANȚE
PSIHOACTIVE ÎN STATE MEMBRE UE**

OCTOMBRIE 2018

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan, consilier parlamentar

Andra Andronic, consilier parlamentar

Studiul documentar poate fi accesat direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

CUPRINS

INTRODUCERE	4
ROMÂNIA	7
AUSTRIA	9
BELGIA	11
FRANȚA	13
FINLANDA	16
GERMANIA	17
MAREA BRITANIE	20
OLANDA	22
POLONIA	25
PORTUGALIA	27
UNGARIA	28

INTRODUCERE

Potrivit Raportului [New psychoactive substances in Europe](#) întocmit de Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie ([EMCDDA](#)) în colaborare cu [Eurojust](#), până acum aproximativ 10 ani, substanțele psihoactive care nu au fost listate pentru control în cadrul convențiilor au avut tendința de a apărea pe piața ilicită a drogurilor. Acestea au fost clasificate anual, în general ca medicamente controlate, așa cum este MDMA (metilendioximmetamfetamina), amfetamina sau heroina.

Cu toate acestea, în ultimul deceniu, comercianții au început să vândă substanțe care nu sunt listate pentru control, motivând că orice lucru care nu este interzis în mod expres de lege, atunci este permis pentru vânzare deschisă. Combinația dintre globalizare și inovație în tehnologiile de comunicații a determinat ca substanțele să fie dezvoltate, produse și comercializate la nivel internațional cu mare viteză și vândute în mod deschis, în magazine specializate, precum și prin Internet. Ca urmare, au apărut patru provocări politice distincte:

1. Unele substanțe sunt atât de noi în domeniu încât, cel puțin inițial, există dovezi foarte limitate privind riscurile pentru sănătatea publică - riscul fiind una dintre principalele justificări pentru măsurile de control punitiv.
2. Procesul de actualizare a legii poate dura mult timp; în unele state este necesară aprobarea legilor penale de către parlament, ceea ce poate dura mai mult de un an. În acest sens, în viteza cu care apar noile droguri, de îndată ce una dintre substanțele psihoactive noi este identificată de autorități și controlată, pe piață este deja înlocuită cu o alta.
3. Comercianții cunosc anexele la legile privind drogurile și pur și simplu le exclud din gama lor potențial vastă de produse, însă definițiile foarte generale ale multor substanțe pot fi atât de vagi încât organele judiciare pot avea dificultăți în a demonstra infracțiunea.
4. Adăugarea de substanțe în listă obligă organele de drept să testeze/verifice aceste substanțe, însă resursele tehnice și financiare pentru noile teste nu sunt întotdeauna sporite în mod corespunzător.

Guvernele statelor europene au răspuns în mod diferit provocărilor lansate de piața noilor substanțe psihoactive (NPS). Dintre aceste măsuri menite să reducă disponibilitatea și utilizarea NPS, pot fi identificate trei grupuri largi, uneori suprapuse, de răspunsuri juridice:

1. În primul grup, au fost utilizate legi existente care au vizat fie protecția consumatorilor sau a sănătății acestora, fie folosirea medicamentelor.

2. În al doilea grup, legile privind drogurile au fost modificate, cel mai frecvent prin introducerea definițiilor de grup ale substanțelor aflate sub control.
3. În al treilea grup, au fost elaborate legi inovatoare pentru a aborda în mod specific aceste substanțe, chiar definind o substanță psihoactivă prin efectul ei, mai degrabă decât prin structura sa chimică.

Cea mai recentă analiză a EMCDDA asupra fenomenului drogurilor în Europa, [Raportul european privind drogurile 2018: tendințe și evoluții](#), se bazează pe o analiză amănunțită a datelor naționale și europene din 30 de rapoarte de țară. Potrivit acestui Raport, țările europene adoptă măsuri de prevenire a ofertei de droguri în baza a trei convenții ale Organizației Națiunilor Unite, care stabilesc un cadru pentru combaterea producției, comercializării și deținerii a peste 240 de substanțe psihoactive. Ritmul rapid de apariție a noilor substanțe psihoactive și diversitatea produselor disponibile s-au dovedit a fi o provocare pentru convenții și pentru factorii de decizie și legiuitorii din Europa. Multe țări din Europa au răspuns mai întâi prin aplicarea legilor privind siguranța consumatorilor, iar ulterior au extins ori au adaptat legislația existentă în materie de droguri astfel încât să cuprindă și noile substanțe psihoactive. Din ce în ce mai des, țările concep legi noi specifice pentru contracararea acestui fenomen.

Timp de mulți ani, majoritatea țărilor europene au specificat doar individual substanțele controlate, însă pe măsură ce a crescut numărul noilor substanțe detectate în Europa, un număr tot mai mare de țări au căutat să controleze grupuri de substanțe. Cele mai multe țări au definit aceste grupuri în funcție de structura chimică („grupuri generice”), iar câteva au definit grupurile în funcție de efecte. Majoritatea țărilor care au adoptat metoda grupurilor generice au adăugat definițiile acestor grupuri la legile existente în materie de droguri, dar unele le-au inclus doar în legislația specifică privind noile substanțe psihoactive.

La nivelul UE a fost revizuit cadrul juridic al intervențiilor de contracarare a amenințărilor la adresa societății și a sănătății publice determinate de noile substanțe psihoactive, care datează din 2005, cu scopul de a institui un sistem mai rapid și mai eficient. Noua legislație reține abordarea în trei etape pentru combaterea noilor substanțe psihoactive - alertă timpurie, evaluarea riscurilor și măsuri de control -, consolidând în același timp procesele existente prin eficientizarea și accelerarea procedurilor de culegere și evaluare a datelor și prin introducerea unor termene mai scurte. În urma evaluării riscurilor, Comisia poate formula o propunere de instituire a unor măsuri de control asupra substanței. Parlamentul European și Consiliul au dreptul, în termen de două luni și în anumite condiții, să formuleze obiecții față de propunerea Comisiei. După intrarea în vigoare a deciziei, autoritățile naționale vor avea la dispoziție 6 luni (în loc de 12) pentru a plasa substanța sub control pe teritoriul lor.

La sfârșitul anului 2017, EMCDDA monitoriza peste 670 de noi substanțe psihoactive identificate în Europa. Aceste substanțe nu sunt vizate de controalele internaționale de depistare a drogurilor și se constituie într-un grup de droguri variat, format din canabinoizi sintetici, stimulante, opioide, benzodiazepine și altele.

În majoritatea cazurilor, ele sunt comercializate drept înlocuitori „legali” ai drogurilor ilegale, iar în unele cazuri sunt destinate unor grupuri mici care doresc să le exploreze în căutarea unor eventuale efecte inedite. În multe cazuri, noile substanțe sunt produse în cantități mari de companii chimice și farmaceutice din China. De acolo, ele sunt expediate în Europa, unde sunt prelucrate și transformate în produse, ambalate și vândute. În plus, unele substanțe noi pot proveni din medicamente care fie sunt deturnate din lanțul de aprovizionare legitim, fie sunt procurate ilegal. Aceste substanțe pot fi produse și în laboratoare clandestine din Europa sau din alte părți ale lumii. Diverși indicatori, printre care numărul laboratoarelor ilegale detectate, analiza deșeurilor aruncate în urma fabricării drogurilor sintetice și capturile de precursori, sugerează o creștere a acestei forme de producție în ultimii câțiva ani în Europa.

Unele substanțe noi se vând liber în magazine specializate și pe internetul de suprafață, adesea sub denumirea de „droguri legale”. În plus, ele se vând pe piețele de darknet și pe piața substanțelor ilegale, uneori sub denumirea proprie, iar alteori prezentate ca droguri ilegale, de exemplu ca heroină, cocaină, ecstasy sau benzodiazepine.

Aproape 70 % dintre noile substanțe identificate prin sistemul de alertă timpurie al Uniunii Europene au fost detectate în ultimii 5 ani. În 2017, în Europa au fost detectate 51 de substanțe noi, care nu mai fuseseră identificate anterior. Acest număr este mai mic decât cel înregistrat în oricare dintre cei 5 ani precedenți, reprezentând o scădere față de nivelurile de vârf din anii 2014 și 2015, când erau identificate aproximativ 100 de substanțe noi pe an. Cauzele acestei scăderi sunt neclare, dar ea poate fi explicată în parte prin măsurile adoptate de guvernele țărilor europene pentru interzicerea acestor substanțe, în special a vânzării lor libere. În plus, măsurile de control și operațiunile de aplicare a legii din China îndreptate împotriva laboratoarelor producătoare de noi substanțe pot fi un factor important. Numărul noilor substanțe detectate pentru prima dată în fiecare an reprezintă doar unul dintr-o serie de indicatori utilizați de EMCDDA pentru a înțelege piața în ansamblu.

Un exemplu care ilustrează complexitatea acestei piețe este faptul că peste 50% dintre noile substanțe care sunt monitorizate în prezent (369) au fost detectate pe piața europeană a drogurilor și în 2016. Capturile de noi substanțe psihoactive: catinonele sintetice și canabinoizii sintetici predomină în continuare.

În 2016, prin sistemul de alertă timpurie al UE s-au raportat aproape 71 000 de capturi de noi substanțe psihoactive. Împreună, catinonele sintetice și canabinoizii

sintetici au reprezentat aproape 80 % din numărul total al capturilor și 80 % din cantitatea totală de substanțe noi capturate în 2016.

În 2016, în Uniunea Europeană au fost raportate estimativ 1,5 milioane de infracțiuni la regimul drogurilor, ceea ce reprezintă o creștere cu o treime (33 %) față de 2006. Cele mai multe dintre aceste infracțiuni (74 %) au avut ca obiect consumul sau deținerea, în total înregistrându-se aproximativ 1 milion de infracțiuni în 2016, ceea ce reprezintă o creștere cu 28 % comparativ cu 2006. Cannabisul a fost implicat în mai mult de trei sferturi dintre infracțiunile de consum sau deținere de droguri (77 %). Infracțiunilor de consum sau deținere de MDMA au continuat să prezinte o tendință ascendentă și în 2016, deși au reprezentat doar 2 % din numărul infracțiunilor de consum.

Per ansamblu, numărul infracțiunilor legate de oferta de droguri în Uniunea Europeană a crescut cu 14 % față de 2006, estimându-se că au existat peste 200 000 de cazuri în 2016. Majoritatea infracțiunilor legate de ofertă (57 %) au avut ca obiect cannabisul. Începând din 2013 se înregistrează și o creștere accentuată a raportărilor de infracțiuni constând în oferirea de MDMA.

ROMÂNIA

[Legea nr.194/2011](#) privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.796 din 10 noiembrie 2011, republicată în noiembrie 2012.

Legea stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare produse, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora.

Operațiunile cu produse care sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive se supun autorizării în condițiile stabilite de prezenta lege. Până la obținerea autorizației este interzisă desfășurarea de operațiuni cu produsul ce face obiectul autorizării. Se consideră că un produs este susceptibil de a avea efecte psihoactive dacă se poate aprecia în mod rezonabil că ar produce asemenea efecte, dacă nu este folosit sau nu putea fi folosit în scopul pentru care a fost produs. La aprecierea caracterului rezonabil se pot lua în considerare, fără a se limita la acestea, următoarele criterii:

- lipsa ori insuficiența elementelor pentru determinarea regimului juridic al produsului;
- caracteristicile produsului, în principal compoziția, sau lipsa indicării acestora;
- consumul, ca destinație previzibilă a produsului;
- prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări sau instrucțiuni pentru utilizarea lui, precum și orice altă indicație ori informație referitoare la acestea sau chiar lipsa lor.

Autorizarea este necesară și în cazul în care operațiunile cu produse se desfășoară prin intermediul mijloacelor electronice.

În cazul în care există sau se presupune în mod justificat că există un risc de a se efectua operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, împuterniciții legali ai Ministerului Sănătății, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și ai A.N.S.V.S.A. au dreptul să dispună blocarea mărfii, retragerea de pe piață, interzicerea utilizării produselor, suspendarea activităților, publicității sau, după caz, închiderea provizorie a locațiilor în care aceste operațiuni se desfășoară. Dacă operațiunile se desfășoară prin mijloace electronice, Ministerul pentru Societatea Informațională, la sesizarea autorităților competente, va solicita furnizorilor de servicii de comunicații electronice blocarea accesului la conținutul site-ului în cauză, în condițiile legii.

Nerespectarea de către furnizorii de servicii prin mijloace electronice a obligației de a bloca accesul la site în termen de 12 ore de la primirea solicitării prevăzute de lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională.

Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile legii, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile legii, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse despre care trebuia sau putea să prevadă că sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Fapta persoanei care, cu intenție, efectuează fără drept operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, pretinzând sau disimulând că acestea sunt produse autorizate potrivit legii sau a căror comercializare este permisă de lege, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Împiedicarea, fără drept, sub orice formă, a personalului cu atribuții de control din cadrul autorităților competente de a intra, în condițiile prevăzute de lege, în timpul programului normal de lucru, în sedii și incinte cu scopul efectuării controlului constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei.

Publicitatea făcută oricăror produse pretinzând în mod credibil că prin consum acestea produc efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Recent, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis, prin [Decizia nr.10/12 septembrie 2018](#), că *procurarea de produse susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie o operațiune cu produse în sensul art. 2 lit. b) din Legea nr. 194/2011 și intră sub incidența dispozițiilor art.16 alin.(1) din același act normativ în ipoteza în care este efectuată în cadrul unei activități de import, export ori intermediere de produse. Procurarea de produse susceptibile de a avea efecte psihoactive de către consumatorul final în vederea consumului propriu, efectuată exclusiv în acest scop, nu constituie operațiune cu produse în sensul art.2 lit. b) din Legea nr. 194/2011 și nu intră sub incidența dispozițiilor art.16 alin. (1) din același act normativ.*

Potrivit [Raportului Agenției Naționale Antidrog](#), etnobotanicele rămân pe locul doi în topul drogurilor consumate în România; 2,5% din populație a experimentat sau a consumat o astfel de substanță. În peste 90% din cazuri, acestea sunt consumate / experimentate înainte de împlinirea vârstei de 24 de ani. De asemenea, în Raport se arată că sunt raportate anual 1.200 de urgențe medicale cauzate de consumul de etnobotanice.

AUSTRIA

[Legea privind substanțele narcotice](#) a intrat în vigoare în 1998 și a continuat abordarea politicii austriece în domeniul drogurilor de a face o distincție clară între traficanții de droguri și persoanele cu probleme de sănătate legate de droguri. Fiind cel mai relevant act, legea face distincție între cele două categorii de utilizare a substanțelor. Sancțiunile pot varia în funcție de natura narcotică sau psihotropă a drogului. Există dispoziții speciale pentru cannabis și ciupercile halucinogene.

Utilizarea drogurilor nu este considerată infracțiune; în schimb, posesia, cumpărarea, cultivarea, vânzarea, importul/exportul, producerea și distribuirea sunt considerate infracțiuni. Pedepsa pentru posesia de droguri pentru uz personal este de până la șase luni de închisoare sau amendă. Există o serie de alternative la pedeapsă, inclusiv suspendarea obligatorie a procedurilor în anumite cazuri care implică posesia sau achiziționarea unor cantități mici de medicamente pentru uz personal; această

procedură a fost raționalizată în 2015, iar infractorii fiind trimiși direct la autoritățile sanitare. Terapia în loc de închisoare este, de asemenea, o măsură alternativă. Cu toate acestea, în cazul în care se identifică circumstanțe agravante, cum ar fi implicarea minorilor sau intenția comercială, pedeapsa este de până la trei ani închisoare.

Pedeapsa maximă pentru deținerea pentru altul este un an de închisoare pentru o infracțiune de bază; în cazul traficului de cantități mari (mai mult de 15 de ori decât cantitatea limită), sancțiunile sunt următoarele: 2 sau 3 ani închisoare pentru posesie, în funcție de tipul de drog (și, începând cu 2016, în spațiu public); 5 ani de închisoare pentru import sau producție; și închisoare de 1-10 ani, 10-20 de ani sau pe viață pentru alte infracțiuni, în funcție de circumstanțele particulare (scopuri comerciale, apartenența la un grup organizat, condamnări anterioare, cantitatea de droguri).

Pentru a inhiba comerțul cu noile substanțe psihoactive (NPS), legiuitorul a adoptat [Legea privind noile substanțe psihoactive](#) și Regulamentul privind noile substanțe psihoactive, ambele în vigoare din 2012. Distribuirea sau vânzarea de substanțe enumerate în Anexa I la Regulament, clasificate în grupe generice, pot fi pedepsite cu închisoare de până la 2 ani pentru infracțiunile de bază sau 1-10 ani în cazul în care acestea au condus la vătămări grave ale persoanei sau la deces. Posesia NPS pentru uz personal nu este pedepsită (art.4 al legii).

În Austria, [Strategia de prevenire a dependenței](#) a fost adoptată în 2016 și, alături de Legea privind substanțele narcotice, stabilește obiectivele, principiile și cadrul pentru politica privind drogurile a Austriei. Strategia susține principiul tratamentului în locul pedepsei, urmărește o societate cât mai liberă de dependență și vede dependența ca fiind o maladie. Strategia abordează, pe lângă problematica drogurilor ilegale și a substanțelor licite, și alte dependențe, oferă un cadru de orientare la nivel federal pentru munca în domeniul consumului de droguri în Austria și completează strategiile celor nouă landuri în cele trei domenii de intervenție: 1) prevenirea dependenței; 2) sprijinirea dependenței (reducerea riscurilor, tratamentul, reabilitarea și reintegrarea); și 3) securitatea. Strategia nu are un interval de timp definit sau un plan de acțiune specific.

Biroul Federal de Coordonare a Medicamentului, atașat Ministerului Sănătății, coordonează politica privind drogurile la nivel federal și este alcătuit din reprezentanți ai tuturor ministerelor relevante. Biroul de coordonare este însărcinat cu gestionarea coordonării operaționale a politicilor federale în materie de droguri, pregătirea deciziilor ministeriale în materie și participarea la forumurile europene și internaționale privind politica în domeniul drogurilor, în numele Austriei. Forumul Federal al Drogurilor este un organism de coordonare și consiliere pentru cele nouă landuri ale Austriei; landurile lucrează împreună prin intermediul Conferinței Provinciale a Coordonatorilor, iar fiecare land are un Birou de coordonare, precum și unități de prevenire a dependenței.

BELGIA

Spre deosebire de vânzarea și/sau deținerea de substanțe controlate, utilizarea substanțelor controlate nu este prevăzută ca infracțiune în legislația belgiană privind drogurile. În 2003, posesia personală a canabisului a fost diferențiată de posesia altor substanțe controlate, astfel încât procurorul nu putea începe urmărirea penală dacă nu existau dovezi de consum al unor droguri problematice sau tulburări ale ordinii publice. După ce Curtea Constituțională belgiană a constatat că acești termeni nu au fost definiți suficient, o nouă directivă, emisă în februarie 2005, a statuat începerea urmăririi penale pentru posesie în cazurile în care a fost depășită o anumită cantitate de drog, a fost perturbată ordinea publică ori s-au identificat circumstanțe agravante. Aceasta include posesia canabisului în interiorul sau în apropierea locurilor în care elevii s-ar putea aduna și, de asemenea, posesia "evidentă" într-un loc sau într-o clădire publice. Astfel de cazuri se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an și/sau o amendă de la 8 000 EUR la 800 000 EUR. În lipsa unor circumstanțe agravante, deținerea de cannabis pentru uz personal se pedepsește cu amendă de la 120 EUR la 200 EUR, pe baza unui raport de poliție simplificat. Amenzi majorate sunt aplicate la a doua și la a treia infracțiune în decurs de un an de la infracțiunea precedentă, posibil cu o pedeapsă de până la un an de închisoare pentru a treia infracțiune.

Pentru alte droguri decât cannabisul, legea belgiană pedepsește posesia, producerea, importul, exportul sau vânzarea, fără circumstanțe agravante, cu închisoare de la 3 luni la 5 ani și amendă suplimentară de la 8 000 EUR la 800 000 EUR. Pedeapsa închisorii poate fi majorată la 10, 15 sau chiar 20 de ani (cu amendă opțională), în funcție de circumstanțele agravante.

Până în 2014, controlul noilor substanțe psihoactive a fost realizat prin modificarea listei de substanțe reglementate. În 2014, legea a fost adaptată pentru a permite includerea definițiilor grupurilor generice de substanțe reglementate, iar [Decretul regal din septembrie 2017](#) a pus în aplicare această clasificare prin adăugarea mai multor grupuri generice. Decretul regal interzice substanțele controlate pe baza structurii lor chimice comune, în loc să le includă denumirea într-o așa-numită "listă neagră" pentru a evita situația în care producătorii să poată modifica denumirea medicamentelor.

De asemenea, se restricționează accesul persoanelor particulare, prin introducerea unei licențe de proprietate privată pentru substanțele GBL și 1,4-BD, care sunt utilizate pe scară largă în diferite procese de producție (de exemplu, ca solvent pentru lipire), deși pot fi, de asemenea, transformate în substanțe psihotrope GHB sau așa-numitul "lichid XTC".

Decretul introduce o derogare de la cerința autorizației de export pentru substanțe psihotrope în caz de urgență umanitară, solicitând doar o notificare *a posteriori* către Agenția Federală pentru Medicamente și Produse Medicale ([FAMHP](#)).

Alte modificări includ o actualizare a structurii listei de substanțe și punerea în aplicare și modificarea sancțiunilor penale. Decretul regal va limita probabil sarcina administrativă pentru industria farmaceutică, care este un utilizator obișnuit al unora dintre aceste substanțe, de exemplu prin introducerea licenței pentru proprietate privată.

Politica Belgiei de luptă contra drogurilor este definită în două documente politice cheie: *Nota privind politica federală de luptă împotriva drogurilor*, din 2001, și *Declarația comună din 2010*. Nota privind drogurile a fost adoptată ca document politic pe termen lung și se concentrează asupra substanțelor ilicite și licite, inclusiv alcool, tutun și medicamente psihoactive.

Obiectivele principale ale acestui document sunt prevenirea și reducerea riscurilor pentru persoanele care consumă droguri, mediul înconjurător și societatea în ansamblu; aceste obiective sunt organizate pe trei piloni: prevenirea și intervenția timpurie a consumului de droguri; reducerea, tratarea și reintegrarea; aplicarea. Nota Federală privind politica în materie de droguri conține, de asemenea, cele cinci principii principale ale politicii belgiene în materie de droguri: 1) o abordare globală și integrată; 2) evaluare, cercetare științifică și epidemiologică; 3) prevenirea non-userilor și a consumatorilor problematici; 4) tratamentul, reducerea riscurilor și reintegrarea pentru utilizatorii problematici; și (v) reprimarea producătorilor și a traficantilor de droguri. Declarația comună este o declarație suplimentară și confirmă abordarea stabilită în Nota federală.

Belgia evaluează politica și strategia sa în materie de droguri prin monitorizarea indicatorilor de rutină și prin proiecte specifice de cercetare, în mod similar cu alte țări europene. Evaluarea intervențiilor și a proiectelor specifice este unul dintre obiectivele Programului de cercetare privind drogurile din cadrul politicii științifice federale. În 2014, ministrul federal al Sănătății Publice a solicitat o analiză tehnică a politicii belgiene în domeniul canabisului, iar în 2018-2020 este planificată o evaluare a celor două documente de politică federală în materia drogurilor.

FRANȚA

În Franța, **noile substanțe psihoactive** sunt reglementate, conform art.222 al Codului Penal francez¹ și art.5132-7 din Codul Sănătății Publice², prin includerea lor ca medicamente sau substanțe psihotrope prin Decretul no.597/2012³. Începând cu anul 2012, s-au introdus clasificări generice ale grupurilor chimice, cu interzicerea celor mai multe catinone. Începând cu anul 2015, a fost interzisă punerea pe piață a unor canabinoizi sintetici și a derivaților 25x-NBOMe (feniletilamină) pe piață. În 2017, o nouă legislație a intrat în vigoare în mod specific pentru a controla canabinoidele sintetice.

După cum informează **Observatorul francez al drogurilor și toxicomanilor (OFDT)**⁴, două tipuri de regim juridic guvernează drogurile în Franța. Utilizarea, posesia și furnizarea de medicamente legale (alcool, tutun) sunt reglementate, fără a fi interzise adulților. Stupefiantele ilicite (heroină, cocaină, canabis, în special halucinogene) fac obiectul unui regim de interdicție, reglementat în principal de legea din 31 decembrie 1970, ale cărei prevederi au fost încorporate în Codul Penal și în Codul de sănătate publică. Această lege incriminează atât utilizarea cât și traficul oricărei substanțe sau plante clasificate ca stupefiante (fără diferențiere în funcție de produs).

Lista substanțelor clasificate ca stupefiante⁵ se stabilește și se completează prin Ordin al ministrului sănătății, la propunerea directorului general al Agenției Naționale pentru Siguranța Medicamentelor și a Produselor de Sănătate (**ANSM**), în conformitate cu reglementările internaționale. Clasificarea unui medicament ca substanță narcotică înseamnă că nu se poate face uz de acesta în mod liber. De asemenea, este interzisă producerea, fabricarea, importul, exportul, transportul, posesia, oferirea sau vânzarea acestuia în mod liber. Toate aceste acțiuni sunt puternic sancționate de lege.⁶

Utilizarea ilegală a oricăror substanțe sau plante clasificate ca stupefiante se pedepsește cu închisoare de un an și cu amendă de 3.750 € (articolul L.3421-1 din Codul Sănătății Publice). Această interdicție se referă atât la utilizarea publică, cât și la cea privată și nu face nicio diferență între droguri. Indiferent dacă este vorba despre canabis sau heroină, pedepsele pentru utilizarea ilegală a narcoticelor sunt aceleași și pot fi de până la un an închisoare.

Deși legea nu face diferențe între narcotice, în fapt judecătorii iau în considerare pericolozitatea substanței confiscate la stabilirea pedepsei aplicabile utilizatorului. De

¹https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?sessionId=1C6C2EC2ABFBB8519325477E57C3DF7.tplgfr26s_3?idSectionTA=LEGISCTA000006165284&cidTexte=LEGITEXT000006070719&dateTexte=20181022

²<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?cidTexte=LEGITEXT000006072665&idArticle=LEGIARTI000006690135&dateTexte=&categorieLien=cid>

³<https://www.legifrance.gouv.fr/eli/decret/2012/4/27/ETSP1206945D/jo/texte>

⁴<https://www.ofdt.fr/produits-et-addictions/vue-d-ensemble/#rlr>

⁵https://www.anism.sante.fr/var/anism_site/storage/original/application/806cd6fa818861e96e274bf6645a5162.pdf

⁶<http://www.drogues-info-service.fr/Tout-savoir-sur-les-drogues/La-loi-et-les-drogues/Les-drogues-interdites#.W82V69cza1u>

asemenea, legea permite procurorilor să pună în aplicare "măsuri alternative de urmărire penală". Aceste măsuri pot fi conformarea în fața legii, orientarea spre o structură socială sau medicală, obligarea la un curs de conștientizare a pericolelor utilizării narcoticelor, obligarea la tratament medical.

Procurorul poate de asemenea să instituie o compoziție penală, în cadrul căreia se pot propune mai multe măsuri, cum ar fi amenda, tratamentul medical, munca în folosul comunității, retragerea provizorie a permisului de conducere, obligarea la un curs de conștientizare etc. Spre deosebire de măsurile alternative la urmărirea penală în general, măsurile executate în acest context vor fi înregistrate în cazierul judiciar.

Regimul penal privind utilizarea stupefiantelor⁷ pare să fie din ce în ce mai sistematizat și sanitarizat. Cu toate că în ultimii 10 ani s-au dezvoltat alternative la urmărirea penală (mai ales în ceea ce privește asistența medicală; în prezent, în regiunea Parisului, acestea reprezintă 70% din cazurile înregistrate), proporția condamnărilor la închisoare a rămas relativ stabilă. În 2012, pe întreaga țară, au existat 1431 de condamnări definitive la închisoare doar pentru utilizare de narcotice.

Traficul de droguri este definit în Codul Penal ca reprezentând producerea, fabricarea, exportul, importul, transportul, deținerea, oferirea (sau propunerea), atribuirea (donarea sau vânzarea), achiziția și utilizarea (folosirea acestora altfel decât pentru sine) a narcoticelor. Codul Penal face o distincție între actele de trafic la scară mică care constituie infracțiuni și alte acte mai grave (producția, importul sau exportul de către o bandă organizată, conducerea unei grupări în scopul traficului), care sunt pedepsite mai sever.

Cele mai multe infracțiuni de trafic de droguri sunt pedepsite cu 10 ani de închisoare și amendă de 7.500.000 € (articolele 222-36 și 222-37 din Codul Penal⁸). Transferul sau furnizarea ilicită de droguri către o persoană pentru uz personal sunt pedepsite cu 5 ani de închisoare și cu amendă de 75 000 de euro (articolul 222-36 din Codul penal). Faptele mai grave sunt pedepsite astfel:

- fabricarea și producția de stupefiante, 20 de ani de închisoare și amendă de 7.500.000 € (articolul 222-35 din Codul Penal) ;
- importul, exportul, fabricarea și producția de stupefiante în „bandă organizată”, 30 de ani de închisoare și 7,5 milioane de euro amenda (articolul 222-36 din Codul penal) ;
- conducerea unui grup a cărui activitate este traficul de droguri, închisoare pe viață și amenda de 7.500.000 € (articolul 222-34 din Codul penal) ;

⁷ <https://www.ofdt.fr/BDD/publications/docs/efxioga.pdf>

⁸ https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do;jsessionid=D2FA5CCB5FB41481E06A25EF859F7163.tplqfr26s_3?idSectionTA=LEGI SCTA000006165284&cidTexte=LEGITEXT000006070719&dateTexte=20181022

Legea prevede numeroase interdicții profesionale atunci când o persoană este condamnată pentru trafic de droguri. Aceste interdicții decurg automat din condamnare și privesc în special serviciul public (în special educația națională), comerțanții, băncile și asigurările, agenții imobiliari, agenții de turism, editurile de cărți și publicații destinate tinerilor.

Dincolo de interzicerea utilizării și a traficului, legiuitorul a căutat să interzică și ceea ce ar putea favoriza aceste acte. Promovarea drogurilor, pentru consum sau trafic, se pedepsește cu 5 ani de închisoare și amendă de 75 000 EUR (articolul L3421-4 din Codul de Sănătate Publică). Această infracțiune este împărțită în două tipuri de acte separate. Legea pedepsește acele persoane care încearcă să îi incite pe alții să folosească sau să facă trafic de stupefiante. Această incitare este sancționată, chiar dacă nu a avut efectul scontat (persoanele în cauză nu au răspuns favorabil) sau dacă se refereau la produse care nu sunt narcotice, dar care au fost prezentate ca având același tip de efecte. În plus, este interzisă prezentarea într-o lumină favorabilă a utilizării sau a traficului de stupefiante; aceasta privește atât articolele din presă, cât și discursurile sau reprezentările (imaginile).

Legiuitorul s-a concentrat pe protejarea minorilor, prin adoptarea unor norme specifice de protecție, aceștia fiind persoane vulnerabile și influențabile. Legea ia în considerare acest lucru prin impunerea de sancțiuni mai severe atunci când sunt vizate minorii. Sentințele sunt mai importante pentru anumite infracțiuni atunci când: acestea sunt săvârșite împotriva minorilor și când acestea sunt săvârșite în interiorul sau în apropierea școlilor.

Astfel, vânzarea sau oferirea de droguri minorilor pentru consumul lor personal este pedepsită cu 10 ani de închisoare (articolul 222-39 din Codul penal). Orice persoană care încurajează direct un minor să folosească narcotice este pedepsită cu 5 ani de închisoare și amenda de 100 000 EUR. Dacă minorul are vârsta sub 15 ani sau infracțiunea are loc în școală sau în apropierea unei școli, pedeapsa este majorată la 7 ani de închisoare și amendă de 150 000 EUR (articolul 227-18 din Codul penal).

Orice incitare directă a minorului la comiterea unui act de trafic de droguri se pedepsește cu 7 ani de închisoare și amendă de 150 000 EUR. Dacă minorul are vârsta sub 15 ani sau dacă faptele au loc în apropierea unei școli, pedeapsa este majorată la 10 ani de închisoare și 300 000 € amendă (articolul 227-19 din Codul Penal).

Părinții sunt responsabili pentru educația, sănătatea și bunăstarea copiilor lor. Fapta de a se sustrage îndeplinirii obligațiilor părintești, care poate conduce la punerea în pericol a sănătății, siguranței, moralității sau educației copiilor minori se pedepsește cu 2 ani de închisoare și amendă de 30 000 EUR (articolul 227-17 Cod Penal). Tolerarea

sau banalizarea consumului de droguri de către un părinte poate intra în domeniul de aplicare al legii.

Chiar și în absența condamnării penale, autoritatea parentală poate fi ridicată părintelui care, din cauza propriei utilizări de narcotice, pune în pericol sănătatea, siguranța sau moralitatea copilului (articolul 378-1 din Codul civil). Cu toate acestea, judecătorii întotdeauna evaluează în primul rând interesul superior al copilului.

Părinții care au cunoștință de consumul sau traficul de droguri de către copilul lor nu vor fi urmăriți penal dacă nu-l vor denunța. Cu toate acestea, în spiritul legii, părinții devin complici la traficul de droguri dacă profită, în cunoștință de cauză, de veniturile acestui trafic (cadouri, bani, etc.), dacă le facilitează prin orice mijloace sau dacă ajută la reciclarea banilor obținuți prin acest trafic. Punerea în aplicare a acestor pedepse va fi întotdeauna stabilită în funcție de interesul copilului.

FINLANDA

Cadrul legal privind drogurile cuprinde [Legea narcoticelor](#), dispozițiile capitolului 50 din [Codul Penal](#), [Decretul Guvernului nr.543/2008](#) privind substanțele, preparatele și plantele narcotice și [Decretul Guvernului nr.1130/2008](#) privind substanțele psihoactive interzise pe piața de consum.

Potrivit legii, sunt considerate infracțiuni producerea, cultivarea, importul, exportul, transportul, vânzarea, furnizarea, distribuirea în orice mod, posesia de substanțe narcotice, preparate narcotice, materii prime/plante pentru producerea acestora și se pedepsesc cu amendă sau închisoare de până la 2 ani. În circumstanțe agravante (substanțe narcotice deosebit de periculoase, cantități mari de narcotice, profituri financiare considerabile, apartenența la un grup organizat în acest scop), pedepsele se majorează până la 10 ani închisoare. Legea nu prevede o infracțiune specifică de trafic. Se poate renunța la începerea urmăririi penale sau la condamnare, dacă făptuitorul demonstrează că a intrat într-un program de tratament, aprobat de Ministerul Afacerilor Sociale și Sănătății.

În 2014, Legea privind narcoticele a fost modificată pentru a aborda atât stupefiantele cât și *substanțele psihoactive interzise de pe piața de consum*, cunoscute sub denumirea de noi substanțe psihoactive (NPS). Aceste substanțe sunt enumerate în Decretul nr.1130/2008, în urma unei proceduri de evaluare, iar furnizarea neautorizată este considerată infracțiune la sănătatea și integritatea persoanei și se pedepsește cu până la un an de închisoare, conform capitolului 44 din Codul Penal.

În Finlanda, Strategia națională privind drogurile, din 1997, stabilește principiile și obiectivele politicii de droguri, iar Rezoluțiile ulterioare ale guvernului au subliniat acțiuni pentru anumite perioade, cea mai recentă fiind pentru [Rezoluția Guvernului pe perioada 2016-2019](#).

Grupul național de coordonare pentru politica în domeniul drogurilor este responsabil cu coordonarea interministerială; acesta este atașat Ministerului Afacerilor Sociale și Sănătății și este compus din reprezentanți ai tuturor ministerelor implicate în lupta anti-drog.

Institutul Național pentru Sănătate și Bunăstare (THL) sprijină Grupul de Coordonare și este un institut de cercetare și dezvoltare din cadrul Ministerului Afacerilor Sociale și Sănătății. THL dezvoltă și ghidează prevenirea consumului de droguri și este responsabil cu coordonarea strategică și operațională a problemelor legate de droguri la nivel național, în cooperare cu alte autorități. Fiecare municipalitate trebuie să aibă o autoritate locală, care să coordoneze acțiuni în special de [prevenție](#).

Piața drogurilor în Finlanda este relativ stabilă, produsele de canabis fiind preponderent confiscate de autorități, dar într-o proporție importantă și amfetaminele, MDMA/ecstasy și alte NPS. În general, cantitățile confiscate variază de la un an la altul, în funcție de prioritățile autorităților în aplicarea legii pentru combaterea contrabandei la scară largă. Canabisul provine în principal din Maroc, ajungând pe piața finlandeză din Europa Centrală sau de Est. Medicamentele de substituție pe bază de buprenorfină sunt originare de obicei din Lituania și Franța; în 2016, au fost confiscate aproape 74 000 de comprimate de Subutex (buprenorfină). Stimulentele sintetice (amfetamine și MDMA), originare din Europa de Vest, sunt aduse prin Estonia, Lituania, Suedia și, uneori, Rusia. Din 2016 se raportează o creștere a cantităților de Rivotril (apartine clasei de benzodiazepine; conține clonazepam și este clasificat ca substanță narcotică în Finlanda) din Europa Centrală în Finlanda, prin alte țări nordice.

Disponibilitatea sporită a noilor substanțe psihoactive este una dintre tendințele emergente pe scena finlandeză a drogurilor; aceste sunt, de obicei, comandate online din străinătate. În ultimii ani, au fost exprimate preocupări legate de cultivarea internă a canabisului.

GERMANIA

[Legea federală germană privind narcoticele \(*Betäubungsmittelgesetz*\)](#) definește programele de substanțe narcotice, cadrul și procedura de circulație legală și prescripție a narcoticelor, răspunderea penală și administrativă și măsurile alternative pentru infractorii dependenți de droguri. Utilizarea drogurilor nu este menționată ca o infracțiune.

Posesia neautorizată a drogurilor este o infracțiune penală care poate fi pedepsită cu până la cinci ani de închisoare. Cu toate acestea, legea oferă diferite măsuri alternative la urmărirea penală, atunci când sunt implicate doar cantități mici de stupefiante pentru uz personal. Criteriile principale pe care se bazează astfel de decizii sunt cantitatea și tipul de medicamente implicate, concursul altor persoane, istoria personală a infractorului și dacă interesul public ar fi servit sau nu de urmărirea penală. Majoritatea landurilor au definit valori pentru "cantități mici" de cannabis, iar câteva au stabilit valori pentru heroină, cocaină, amfetamină și MDMA/ecstasy; pentru metamphetamine, o hotărâre federală limitează o cantitate "non-mică" la 5 g din substanța activă. Când se pronunță o sentință, principiul "tratament în loc de pedeapsă" permite încă - în anumite circumstanțe - amânarea sau remiterea pedepsei în cazul în care infractorul începe tratamentul.

Furnizarea ilegală, cultivarea și fabricarea produselor narcotice sunt sancționate cu închisoare de până la 5 ani. Pedeapsa se majorează cu 1, 2 sau 5-15 ani în circumstanțe agravante definite, care includ factori cum ar fi cantități mai mari de stupefiante, furnizarea către minori/implicarea minorilor, apartenența la un grup organizat și transportul de arme.

Până de curând, noile substanțe psihoactive (NPS) au fost controlate prin introducerea acestora în Anexele I-III din Legea federală privind narcoticele, însă procedura de modificare a fost considerată prea greoaie. Prin urmare, din noiembrie 2016, o nouă lege a interzis acțiunile legate de furnizare care implică NPS care aparțin grupelor de stimulatori de tip amfetamină, inclusiv catinone și canabinoide sintetice; aceste infracțiuni sunt pedepsite cu până la 3 ani de închisoare sau până la 10 ani de închisoare în anumite circumstanțe agravante.

În anul 2011, cannabisul a fost transferat de la Anexa I la Anexa III a Legii privind narcoticele, care pentru prima dată a permis ca produsele medicamentoase brevetate care conțin cannabis să fie fabricate și prescrise, ca urmare a testelor clinice și acordării de licențe de către Institutul Federal pentru Droguri și Medicale Dispozitive. În martie 2017, a intrat în vigoare [Legea privind cannabisul ca medicament](#), care reglementează prescrierea, finanțarea, producția internă și importul de produse farmaceutice pe bază de cannabis, inclusiv plantele de cannabis pentru pacienții care suferă de boli grave.

Potrivit datelor prezentate în Raportul de țară elaborat pentru Comisia Europeană – [New Psychoactive Substances: transnational project on different user groups, user characteristics, extent and patterns of use, market dynamics, and best practices in prevention](#) – NPS care nu fac obiectul legii privind narcoticele rămân legale, inclusiv vânzarea. Începând cu anul 2010, s-a încercat interzicerea vânzărilor de NPS prin legile care reglementează piața produselor farmaceutice (Legea medicamentului - AMG), fără a incrimina utilizatorii. Ideea a apărut dintr-un paragraf neclar din AMG, care menționează "medicamentele funcționale", ca fiind substanțele care au un anumit efect asupra corpului

uman. Autoritățile de aplicare a legii au clasificat toate produsele NPS ca "medicamente funcționale", astfel încât vânzarea acestora să poată fi interzisă de către AMG. Curtea Europeană de Justiție a oprit acest tip de reglementare prohibitivă în iulie 2014, deoarece interzicerea substanțelor care nu sunt în mod clar medicamente este în afara domeniului de aplicare al AMG, precum și în contradicție cu legile europene. În acest scop, Ministerul Federal al Sănătății a elaborat un proiect pentru o nouă lege pentru combaterea diseminării noilor substanțe psihoactive. Obiectivul proiectului de lege este interzicerea penală a producerii, distribuției și comercializării NPS pentru a proteja mai bine sănătatea populației, precum și a individului. Proiectul de lege conține doar două grupuri de substanțe: feniletilaminele (catinonele, amfetaminele etc.) și canabi-mimeticele (diferite substanțe dintr-un grup denumit în mod obișnuit canabinoide sintetice). La sfârșitul anului 2016 a fost adoptată [Legea privind noile substanțe psihoactive \(NpSG\)](#). Astfel, la data de 26 noiembrie 2016, feniletilaminele și canabinoizii sintetici (canabi-mimetice) au fost scoase în afara legii. Legea vizează în principal reducerea furnizării de NPS.

Potrivit [Raportului de țară](#), în Germania, producția internă de substanțe ilicite este legată de cannabis și de anumiți stimulenți sintetici. Cannabisul este cultivat în aer liber și în interior, iar până în 2015 a fost observată o creștere constantă a cantităților totale de plante de cannabis capturate, cu descreștere în 2016. Produsele de cannabis de origine variată sunt traficate pe scară largă prin țară și rămân substanțele cel mai frecvent confiscate. Plantele de cannabis capturate în Germania provin în principal din Olanda, Spania și Serbia și sunt destinate în general Regatului Unit și Olandei, în timp ce rășina de cannabis provine în principal din Maroc și este, de obicei, destinată altor țări din UE.

Piața stimulentele sintetice, care este furnizată parțial de producția internă, este complexă. Piața de metamfetamină a cunoscut o expansiune majoră în regiunile estice ale țării în ultimii ani. Producția internă de stimulenți sintetici a fost în centrul atenției din cauza creșterii numărului de laboratoare producătoare de substanțe care au fost desființate, între 2010 și 2012. Olanda și, într-o măsură mult mai mică, Republica Cehă rămân principalele țări producătoare de medicamente sintetice, cum ar fi amfetamina și derivatele acesteia.

În Germania, [Strategia națională privind politica în materie de droguri și dependență](#) a fost adoptată în 2012 de către cabinetul federal ca o strategie în curs de desfășurare, fără o dată de încheiere specificată. Strategia urmărește să ajute la evitarea sau reducerea consumului de substanțe licite (alcool, tutun și produse farmaceutice psihotrope) și substanțe ilicite, precum și comportamente de dependență (de exemplu, jocuri de noroc patologice). Strategia este cuprinzătoare și are la bază patru piloni: 1) prevenire; 2) consiliere, tratament și ajutor pentru depășirea dependenței; 3) măsuri de reducere a riscurilor; 4) reducerea aprovizionării. Acesta acoperă șase zone distincte: alcool, tutun; dependența pe bază de prescripție medicală și abuzul de prescripții

medicale, jocuri de noroc patologice, dependența online/media, droguri ilegale. Fiecare dintre cele șase domenii conține un set de obiective și măsuri pentru punerea în aplicare a strategiei. Prevalența consumului de droguri este revizuită la fiecare trei ani prin studii epidemiologice și numeroase proiecte individuale, care au fost implementate în cadrul strategiei, sunt evaluate în mod permanent.

Rezultatele recentelor [studii](#) din Germania arată că, cel puțin în această țară, utilizarea NPS este strâns legată de gradul de non-disponibilitate de droguri ilegale, precum și de nivelul de sancționare în general. În ceea ce-i privește pe marii consumatori de droguri, există cel puțin o scenă urbană unde NPS joacă un rol semnificativ: München, capitala Bavariei. În consecință, fenomenul NPS pare a fi în mare parte rezultatul interzicerii consumului de droguri corelată cu nivelul pedepselor, dar și un efect secundar al abordărilor orientate spre abținere în tratamentul toxicomanilor.

În prezent, activitățile de prevenire și de reducere a riscurilor sunt desfășurate, în general, de ideea unei utilizări mai sigure. Există numeroase acțiuni de prevenire la petreceri, în cluburi, la festivaluri, conferințe și ateliere, unde sunt organizate diferite standuri de informare care răspund la întrebări și oferă pliante. Unele proiecte se concentrează mai mult pe furnizarea de informații online, dar, în general, activitățile lor sunt similare. Toate acestea oferă, de asemenea, informații în școli sau pentru profesioniști. Din anul 2012, există un website (www.legal-high-inhaltsstoffe.de) care pune la dispoziție spațiu pentru părinți sau rude ale consumatorilor, pentru profesioniști, precum și pentru orice persoană interesată. Acest site web se bazează pe o abordare orientată spre acceptare, oferind informații concrete. Nu există activități de tratament destinate în mod special utilizatorilor NPS.

MAREA BRITANIE

Începând cu 15 noiembrie 2011, o dată cu modificările aduse Legii privind abuzul de droguri datând din anul 1971, Ministrul de Interne poate solicita în cazul substanțelor psihoactive nou descoperite (NPS) emiterea unui ordin temporar de punere sub control („Temporary class drug order”)⁹.

Ministrul de Interne poate solicita emiterea unui astfel de ordin în următoarele cazuri:

⁹https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/98006/temporary-class-drug-factsheet.pdf

1. Dacă substanța în cauză nu face obiectul vreunei clasificări/ reglementări prin alte dispoziții legale;

2. Dacă Consiliul Consultativ privind abuzul de droguri a fost consultat și a hotărât emiterea ordinului sau în cazul în care Ministrul de Interne a primit o recomandare din partea Consiliului Consultativ privind emiterea acestui ordin luând în considerare următoarele aspecte:

- a) substanța/ drogul este sau poate fi folosit în mod abuziv;
- b) drogul este sau poate fi folosit în mod abuziv cu posibile efecte dăunătoare.

Ordinul temporar privind clasificarea noilor substanțe psihoactive intră în vigoare imediat, având o perioadă de valabilitate de până la 12 luni, cu condiția aprobării sale de către Parlament în termen de 40 de zile de la emitere.

Ordinul temporar de clasificare a drogurilor rămâne o procedura utilizată cu titlu de excepție atunci când există dovezi clare cu privire la efectele dăunătoare pe care consumul noii substanțe psihoactive le poate avea asupra populației; de asemenea, ordinul temporar este emis atunci când procedura legislativă de clasificare a noii substanțe psihoactive durează prea mult în raport cu efectele dăunătoare pe care substanța psihoactivă le poate avea asupra populației.

Prin intermediul emiterii ordinul temporar Guvernul poate lua următoarele tipuri de măsuri:

- interzice importul, producția și furnizarea ilegală a substanței psihoactive pentru cel mult 12 luni;

- solicită Consiliul Consultativ analizarea compoziției substanței psihoactive și asigură informarea populației cu privire la consumul acelei substanțe;

- transmite un mesaj clar cu privire la efectele consumului de substanțe psihoactive și în general privind drogurile și organizează programe de consiliere de specialitate care vin în sprijinul consumatorilor;

- pune sub acuzare infractorii;

- clasifică noile substanțe și le introduce permanent în lista substanțelor aflate sub control național după consultarea prealabilă a experților în domeniu;

- solicită Parlamentului adoptarea unei decizii cu privire la punerea sub control permanent a noi substanțe psihoactive înainte de expirarea ordinului temporar.

Conform legii privind abuzul de droguri, furnizarea de droguri constituie infracțiune și se pedepsește cu 14 ani de închisoare și aplicarea unei amenzi nelimitate în funcție de

punerea sub acuzare sau aplicarea unei pedepse de 6 luni de închisoare și a unei amenzi în suma de 5000 de lire sterline.

Deținerea unui drog aflat temporar sub control nu constituie infracțiune în temeiul Legii din 1971.

Cu toate acestea, agenții responsabili cu aplicarea legii pot lua următoarele tipuri de măsuri legale cu privire la stoparea consumului de substanțe psihoactive:

- identificarea și reținerea persoanelor (sau a vehiculului acestora) care se află în posesia unui substanțe psihoactive aflată sub un ordin de clasificare temporară;
- confiscarea, reținerea și distrugerea drogurilor;
- punerea sub acuzare sau arestarea persoanei care săvârșește infracțiunea de obstrucționare intenționată a agenților responsabili cu aplicarea legii.

OLANDA

Principala lege privind drogurile din Olanda este [Legea privind opiumul](#), adoptată încă din 1919, ca rezultat al participării Olandei la [Convenția Internațională privind Opiumul, Haga, 1912](#). O nouă formă a legii a fost adoptată în 1928, formă care reprezintă, în mare măsură, baza legislației actuale.

Legea a fost modificată fundamental în 1976, determinând versiunea actuală în vigoare. Acest amendament a statuat distincția între drogurile "dure" și cele "ușoare", sugerată într-un raport din 1972 al Grupului de lucru guvernamental privind narcoticele. Acest grup de lucru a propus introducerea unei "scale de risc", bazată pe date medicale, farmacologice, sociologice și psihologice. Prin urmare, Legea privind opiumul din 1976 distinge între droguri care prezintă riscuri inacceptabile (neoficial, denumite "droguri dure") și produsele de cannabis (denumite neoficial "droguri ușoare").

Legea privind opiumul include și prevederi împotriva traficului de droguri. În Codul Penal se pot lua măsuri privind confiscarea bunurilor ilegale și prevenirea și urmărirea penală a activităților de spălare a banilor. Legea privind abuzul de substanțe chimice permite monitorizarea comerțului cu precursori, punând în aplicare Regulamentele UE 273/2004, 111/2005 și 1277/2005. Există și alte acte normative în domeniul sănătății și bunăstării cu o mare relevanță în ceea ce privește consumul de droguri sau consumatorii de droguri.

Substanțele ilegale sunt anexate la Legea privind opiumul și sunt împărțite în două anexe: **Anexa I** - medicamente care prezintă riscuri inacceptabile (a. opiacee, cocaină,

ulei de canabis; b. codeină; c. amfetamine și LSD), iar **Anexa II** – a. tranchilizante și barbiturice; b. canabisul. Clasificarea în două anexe a acestor substanțe are relevanță în procesul penal sub aspectul pedepselor (de exemplu, substanțele din anexa a doua duc la pedepse considerabil mai ușoare).

Legislația olandeză privind drogurile se bazează pe principiul separării canabisului (cunoscut și sub termenul neoficial al "drogurilor ușoare") de alte droguri "dure". Dispozițiile penale stabilite în cadrul legilor privind drogurile sunt interpretate în acest context.

Utilizarea drogurilor nu constituie o infracțiune din punct de vedere juridic. Cu toate acestea, există situații în care consumul de droguri este interzis, cum ar fi de exemplu în școli și în transportul public. Prin neincriminarea consumului de droguri, consumatorii de droguri sunt mai puțin împovărați în căutarea instituțiilor responsabile cu prevenirea și îngrijirea lor. Prioritatea legii și resursele de aplicare sunt investigația și urmărirea penală a producției și a traficului (internațional) de droguri.

Posesia unor cantități mici de droguri pentru uz personal este permisă. O persoană care se află în posesia a mai puțin de 0,5 grame de droguri din Anexa I ("dure") nu va fi în general urmărită penal, dar poliția va confiscă drogurile și o va trimite la o unitate medicală specializată. În ceea ce privește canabisul, este permisă posesia a maximum 5 grame.

Atunci când principiul "separării piețelor" între droguri periculoase și canabis a fost legiferat în 1976, *coffee-shop*-urile au devenit treptat canale de vânzare oficială / neoficială pentru canabis, în condiții stricte.

Coffee-shop-urile sunt tolerate în încercarea de a-i menține departe de alte droguri mult mai periculoase pe tinerii care experimentează canabis. Prin urmare, vânzarea unor mici cantități de canabis în magazinele de cafea constituie o infracțiune din punct de vedere tehnic, dar procedurile de urmărire penală sunt inițiate numai dacă operatorul sau proprietarul magazinului nu îndeplinește criteriile emise de procurorul general:

- pot fi vândute maximum 5 grame per persoană într-o singură tranzacție și nu este permis ca magazinul de cafea să păstreze mai mult de 500 de grame de canabis în stoc;
- nu pot fi vândute droguri dure;
- drogurilor nu li se va face publicitate;
- *coffee-shop*-ul nu trebuie să provoace niciun prejudiciu;
- *coffee-shop*-ul nu trebuie să vândă băuturi alcoolice;
- minorilor (sub vârsta de 18 ani) nu li se pot vinde droguri și nici nu pot fi admiși în incintă.

Primarul poate dispune ca un *coffee-shop* să fie închis atunci când condițiile de mai sus sunt ignorate (art.13a din Legea privind opiumul). De asemenea, nerespectarea condițiilor poate duce la începerea urmăririi penale atât a deținătorului *coffee-shop*-ului, cât și a clientului.

Deținerea în scopuri comerciale de canabis sau alte droguri este considerată o infracțiune mai gravă decât posesia, producția și vânzarea pentru consumul personal și este incriminată penal. Pedeapsa maximă pentru posesia canabisului care nu depășește 30 de grame este închisoarea de 1 lună și/sau amenda de 3 350 EUR.

Dacă substanța nu este canabis, pedeapsa maximă variază de la închisoare de până la 1 an și/sau amendă de 6 700 EUR pentru o cantitate mică (cantitate de consum), până la 8 ani închisoare și/sau amendă de 67 000 EUR pentru producerea de aceste substanțe. Sancțiunile maxime pot fi majorate cu o treime în cazul în care aceeași infracțiune a fost comisă de mai multe ori.

O altă distincție în vederea incriminării se face între consumatorii de droguri și traficanți. Utilizatorii de droguri sunt condamnați atunci când au comis o infracțiune cum ar fi vânzarea, furtul, jaful sau tâlhăria. O măsură specială - [Plasarea într-o instituție pentru infractorii recidiviști \(ISD\)](#) - a fost introdusă în 2004. Măsura ISD poate fi impusă infractorilor recidiviști, delincvenți obișnuiți care intră în contact frecvent cu poliția și cu autoritățile statului. Aceste infracțiuni se referă în special la furt, efracție, vandalism și tulburarea ordinii publice. În comparație cu pedeapsa generală cu închisoarea, măsura ISD oferă mai multe oportunități prin care se poate schimba comportamentul frecvent al infractorului și reducerea recidivelor, deoarece infractorul frecvent poate fi internat într-o unitate medicală și tratat o perioadă de până la 2 ani

În 2007, a intrat în vigoare un amendament (articolul 13b) la Legea privind opiumul. Autoritățile locale pot folosi articolul 13b din Legea privind opiumul pentru a închide spațiile - atât publice, cât și private - utilizate pentru vânzarea de droguri ilegale ca o sancțiune finală al unui întreg lanț de alte sancțiuni.

Pentru a se conforma cu decizia-cadru a UE de stabilire a unor dispoziții minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul traficului ilicit de droguri, în 2006 pedeapsa maximă pentru anumite operațiuni cu drogurile prevăzute în Anexa II a crescut de la 4 la 6 ani de detenție sau amendă.

Potrivit legii, importul și exportul oricărui drog clasificat este considerat o infracțiune gravă. Pedepsa pentru traficul de droguri dure poate urca până la 12-16 ani de închisoare. În schimb, pedeapsa maximă pentru importul sau exportul oricărei cantități de canabis este de 4 ani închisoare și/sau amendă de 67 000 EUR. Legea olandeză privind drogurile nu menționează în mod explicit "comerțul" ca act pedepsit; deși

sancțiunile pentru import/export, pe de o parte, și vânzare, pe de altă parte, sunt diferite, toate aceste acte sunt considerate ca fiind "comerț".

Cel mai recent [Raport al Academiei de Poliție olandeze \(2018\)](#), relevă că *Olanda, o țară aparent mică și inocentă de la Marea Nordului, a fost mult timp un jucător important pe scena mondială a drogurilor sintetice. Amfetaminele au fost fabricate în Olanda pe scară largă încă din 1970, dar „specialitatea” sa reală este MDMA (pulberea activă din pastile XTC), produsă pe scară largă încă din 1985. Producția și comercializarea acestor medicamente sintetice reprezintă o afacere extrem de profitabilă. Profitul din droguri sintetice pentru anul 2017, a fost de cel puțin 18,9 miliarde de euro, însă veniturile reale sunt, probabil, semnificativ mai mari.*

Costurile de fabricație pentru medicamentele sintetice sunt relativ modeste (aproximativ 280 de milioane de euro în total). O pilula XTC costă aproximativ 20 de cenți pentru a se produce în Olanda. Aceasta este doar o fracțiune din prețul pe care îl plătește utilizatorul, valoarea "stradală" fiind de 2 până la 5 euro în Olanda, aproximativ 13 euro în Suedia și aproximativ 20 euro în Australia. Cea mai mare parte a producției olandeze este destinată exportului; numărul utilizatorilor XTC este estimat oficial la aproximativ 19 milioane în întreaga lume, dar numărul real este probabil mult mai mare, deoarece multe țări (în special în Asia și Africa) nu au realizat niciodată studii privind amploarea consumului de droguri sintetice.

În [Raportul către Comisia Europeană din 2017 privind noile substanțe psihoactive în Olanda](#), experții consideră că Olanda urmărește o politică mai flexibilă în ceea ce privește incriminarea NPS decât celelalte țări europene. Potrivit experților, piața utilizatorilor olandezi de NPS este relativ mică în comparație cu alte țări europene deoarece:

- scena stradală nu este informată, dar nici interesată de NPS și se mulțumește cu drogurile stradale clasice – cocaina, heroina și metadona;
- pe piața drogurilor recreaționale, NPS joacă un rol minor, cu excepția 4-FA;
- stimulentele clasice (cocaină, amfetamină și ecstasy) sunt ușor accesibile, cunoscute, sigure și de bună calitate, în general.

POLONIA¹⁰

Consumul substanțelor psihoactive este reglementat prin intermediul Legii privind măsurile de contracarare a dependenței de droguri datând din anul 2005. Lista

¹⁰ <https://npstransnational.org/onewebmedia/Country%20report%20-%20Poland.pdf>

substanțelor interzise este menționată în cadrul anexelor la lege, aceasta suferind completări ori de câte ori sunt detectate noi substanțe pe piața liberă; lista conține denumirile substanțelor recomandate la nivel internațional, precum și alte denumiri în legătură cu noile substanțe psihoactive.

În anii 2010 și 2011, au fost întreprinse noi măsuri legislative de limitare a consumului de NPS, finalizate cu adoptarea de trei noi amendamente, care vizau introducerea unor noi substanțe, respectiv canabinoide sintetice și mefedrona pe lista substanțelor interzise consumului, precum și a altor 23 de substanțe cu efect psihoactiv detectate pe piața liberă.

Odată cu introducerea amendamentului din 2010 s-a realizat o mai bună definire a substanțelor psihoactive ca și substitut al drogurilor; totodată, a fost interzisă publicitatea și promovarea produselor alimentare sau a altor produse care sugerau apariția de efecte psihoactive după consum și interzicerea producției și introducerii de substanțe psihoactive pe piață (art.20). Nerespectarea prevederilor legii atrage după sine impunerea unei pedepse privative de libertate de până la un an de zile (art.68). În anul 2015 a fost extinsă listă de substanțe interzise consumului, precum și importul de NPS din alte țări. În anul 2016, în Polonia, 423 de substanțe cu efect psihoactiv erau interzise consumului.

Atribuțiile de control asupra furnizării de produse cu efect psihoactiv pe piața liberă revine Inspecției Sanitare de Stat. Întrucât NPS-urile reprezintă o amenințare pentru sănătatea publică, Inspekția Sanitară are dreptul de retragere a produselor considerate nesigure pentru populație, urmată de desfășurarea unei evaluări și cercetări a produselor pentru o perioadă de maxim 18 luni; în acest caz comerciantul suportă costul procesului de analizare a substanțelor, care îi va fi rambursat în cazul autorizării substanței.

În plus, a fost înființat un Consiliu consultativ în cadrul Ministerului Sănătății, cu scopul evaluării riscurilor pe care consumul de NPS îl incumbă asupra sănătății populației. Echipa include experți din domeniile chimiei, farmacologiei, toxicologiei clinice, psihiatriei, științelor sociale și dreptului. Consiliul va prezenta Ministrului Sănătății recomandări cu privire la includerea anumitor substanțe în lista drogurilor, substanțelor psihotrope și a noilor substanțe psihoactive.

PORTUGALIA¹¹

În Portugalia, fenomenul consumului de substanțe psihoactive a apărut în anul 2007, cu o creștere semnificativă în 2011. Produsele erau vândute în cadrul smartshop-urilor pe teritoriul întregii țări. În octombrie 2012, au fost adoptate măsuri de interzicere a vânzării și distribuției de NPS în regiunea autonomă Madeira.

Tot în anul 2012, au fost aduse modificări Decretului-lege nr.15/1993 privind includerea de noi substanțe cu rol psihoactiv – inclusiv mefedrona - pe lista substanțelor ilegale, urmând ca Ministerul Sănătății să demareze împreună cu Parlamentul procedurile cu privire la elaborarea unui nou cadru legislativ privind controlul și comercializarea de NPS în Portugalia.

În 2013, a fost adoptat Decretul-lege nr.54/2013 precum și Ordonanța nr.154/2013 al căror obiect îl reprezintă interzicerea a peste 159 de noi substanțe și închiderea a aproximativ 60 de smartshop-uri, precum și interzicerea vânzării, producției, importului, exportului, publicității, distribuției, posesiunii de NPS-uri în Portugalia.

Această interdicție se referă inclusiv la vânzarea stradală a acestor substanțe, prin intermediul cataloagelor sau pe internet, cu excepția cazului în care acestea sunt recunoscute de către Autoritatea guvernamentală a medicamentelor și produselor pentru sănătate (INFARMED). Toate produsele, fie ele cu conținut nespecificat sau neîncadrat/necontrolat conform legislației în vigoare și care pot constitui amenințare la adresa sănătății publice sunt considerate substanțe cu efect psihoactiv.

În scopul monitorizării, Autoritatea pentru securitatea alimentară și economică este responsabilă cu monitorizarea dispozițiilor Decretului-lege, supravegherea comercializării NPS-urilor precum și asistarea autorităților competente în domeniul cercetării și studierii fenomenului.

Responsabilitatea analizării substanțelor și a expertizei în domeniu revin Laboratorului de Științe Juridice aparținând Poliției Judiciare, Institutul Național de Medicină Legală și Criminalistică și INFARMED. După efectuarea analizei, dacă o anumită substanță este considerată o amenințare la adresa sănătății publice, ea trebuie raportată către toate agențiile din domeniul sănătății și SICAD-ului (Directoratul General pentru intervenție privind dependențele comportamentale și adicția), care confirmă ulterior evaluarea riscurilor și determinarea amenizii.

¹¹ <https://npstransnational.org/onewebmedia/Country%20report%20-%20Portugal.pdf>

UNGARIA¹²

Legea XCV din 2005, cunoscută ca și Legea privind medicamentele, definește noile substanțe psihoactive ca acele substanțe sau asocierea de substanțe recent apărute pe piață care nu sunt medicamente și al căror consum determină modificări ale sistemului nervos central, tulburări comportamentale și ale stării de cunoștință, reprezentând astfel o amenințare la adresa sănătății publice similară celei determinate de consumul de substanțe ilegale și psihotrope, definite ca atare în cadrul Anexei 1 a Decretului guvernamental nr.55/2014 privind substanțele sau asocierea de substanțe psihoactive.

Noile substanțe psihoactive sunt introduse în Programul NPS, unde sunt supuse unui proces de evaluare a riscurilor, presupunând o analiză a compoziției cantitative și calitative pentru o perioadă de un an de zile. Dacă în urma analizei substanțele nu sunt considerate periculoase pentru consum sunt introduse pe “Lista substanțelor eliminate din Programul NPS”. Absența informațiilor relevante poate duce la extinderea procedurii de evaluare a riscurilor cu încă un an de zile sau până când informațiile devin disponibile. Substanțele compuse vor rămâne în Programul NPS atât timp cât una dintre substanțe este definită ca fiind psihoactivă conform prevederilor Legii medicamentelor.

Conform prevederilor Codului Penal, articolul 184, 184/A-D, care reglementează infracțiunile legate de noile substanțe psihoactive, importul, exportul, transportul, producerea de NPS sunt pedepsite cu până la 3 ani de închisoare, iar în condiții agravante cu până la 5 ani de închisoare; de asemenea, furnizarea, plasarea pe piața liberă, comercializarea de NPS sunt sancționate cu până la 5 ani de închisoare, respectiv 1 an pentru cantitățile mici de NPS și între 2 și 8 ani pentru circumstanțe agravante. Deținerea de NPS pentru propria folosință a unei cantități mai mari de 10 grame se pedepsește cu până la 3 ani de închisoare. Deținerea unei cantități mai mici de 10 grame de NPS nu este considerată infracțiune și prin urmare nu este pedepsită.

¹² <https://npstransnational.org/onewebmedia/Country%20report%20-%20Hungary.pdf>